

BİR DOSTLUK ÖYKÜSÜ

DANIJELA KNEZ VE IVAN DRAJZL

Umut oyun oynamayı çok sever ve her çocuk gibi de
oyuncaklara bayılır.
Kitaplar okur ve bir de hayali uçaklarıyla ve pelüş
hayvanlarıyla oynar.
Etrafındaki her şeyi unutup, sık sık hayal gücünün
derinliklerine yolculuk eder. Bu etkinlikler Umut'u o
kadar mutlu eder ki...

Fakat Umut öyle her zaman da mutlu değil. Çünkü onun nadir bir hastalığı var. Üstelik adını bile telaffuz etmekte zorlandığı garip bir hastalık bu.

Bu hastalık onu kimi zaman yorgun hissettiriyor kimi zaman da acı duymasına sebep oluyor. Bu dönemlerde oyun oynamak için dışarı çıkması çok zorlaşıyor. Böyle olunca da üzülüp iç çekiyor. Yeni arkadaşlar edinmek de yine bu durumda oldukça zorlaşıyor.

Umut'un annesi ve babası onu birçok hastanelere götürdü ve sayısız doktorlara muayene ettirdi. Umut doktorların dediklerini tam olarak anlamıyordu. Onun tek isteği dışarda diğer çocuklar gibi özgürce oyunlar oynayabilecek kadar iyi hissetmekti.

Bu Umut'un okuldaki ilk günüydü. Yeni arkadaşlar edinmeyi dört gözle bekliyordu.

Umut, kendisini legolardan ev yapmak için yanına oturmaya davet eden, Mert isminde bir çocuğun yanına geçti.

Kocaman bir ev inşa ettiler. Mert ve Umut eserleriyle gurur duyuyorlardı. Sınıftaki diğer tüm çocuklar da evin etrafına toplanmış hayran hayran bakıyorlardı.

Umut'un okuldaki ilk günü müthiş ilerliyordu! Ta ki sıra dışarda oyun oynamaya gelene kadar...

"Hadi koşalım!" dedi Mert.

"Fakat ben koşamam ki," diye cevap verdi Umut kaşlarını çatarak.

"Ah!" dedi Mert şaşkınlıkla. "Ne kadar yazık, oysaki ben koşmayı çok severim. O zaman sanırım seninle sonra görüőeceęiz."

Mert oyun alanına doğru koştu. Umut ise maalesef pencereden dışarda oynayan çocukları seyretmekle yetindi.

Günler günleri kovalıyor, fakat Umut arkadaşlarıyla beraber koşamadığı için vaktinin büyük çoğunluğunu içerde geçiriyordu. Bu durumun onu ne kadar üzdüğünü başka hiç kimsenin bilmesini istemiyordu.

Zaman zaman, anne ve babası onu hastane randevusuna götürmek için okuldan erken alırlardı. Bir keresinde yine hastane randevusu yüzünden okuldan erken çıkması sebebiyle bir arkadaşının doğum günü partisine katılamamak, Umut'u bir hayli üzmüştü.

Okulda bazı çocuklar Umut'un eğlenceli biri olmadığını ve artık onunla oynamak istemediklerini söylemeye başlamışlardı. Sınıf arkadaşlarından biri onu doğum günü partisine davet etmemişti çünkü annesi ona Umut'un partiye gelmemesinin daha iyi olacağını söylemişti.

"Seninle oynayamayacaksa neden onu davet ediyorsun?" demişti. "Tek yaptığı, diğer çocuklar oynarken odanın köşesinde oturmak." Bu sözleri duyan Umut'un üzüntüsü ise kat be kat arttı.

Ama sonra bir gün, Umut'un arkadaşı Mert bacağını kırdı ve bacağı alçıya alındı. Hal böyleyken, Mert de Umut'un yanına oturdu ve gün boyu diğ r çocukların oynamasını izledi. Mert bütün gün hareketsiz kalmayı çok sinir bozucu buldu.

“Sakatlandığın için  zg n m,” dedi Umut, “Umarım yakında tekrar koşabilirsin.”

Günün ilerleyen saatlerinde Mert, Umut ile empati kurmaya başladı. Diğer çocukların dışarda oynamasını izlerken içeride olmanın ne kadar zor olduğunu fark etti.

Sonunda Umut'un her gün kendi başına oturmasının ne kadar zor olduğunu anladı. Diğer çocuklarla oynayamamanın Umut'un seçimi olmadığını idrak etti.

Birkaç hafta sonra, Mert'in bacağı nihayet iyileşti ve tekrar koşup oynamaya başladı. Ancak bacağı alçılıken ne kadar üzgün hissettiğini de unutmadı ve Umut'a yardım etmeye karar verdi.

Umut'un doğum günü yaklaşıyordu. Umut kimsenin partisine gelmeyeceğinden korkuyordu. Çocukların çoğunun okulda ondan kaçtığını fark etmişti.

Bilmediği şey ise arkadaşı Mert'in ona bir sürpriz hazırlığında olduğuydu...

Parti günü geldiğinde, Umut oyun odasında bekliyordu. Masada meyve suyu, yaş pasta ve atıştırmalıklar vardı - eksik olan tek şey diğer çocuklardı!

Umut, birinin geleceğini umarak pencereden dışarı baktı. Biraz bekledi ama hala kimsecikler yoktu. Umut üzüldü ve hayal kırıklığına uğradı.

Birden dışarıdan gelen yüksek bir ses duyuldu. Mert kapıdan içeri girdi. Onu sınıftaki diğer çocuklar takip etti.

Herkes Umut'un doğum gününe gelmişti. Yanlarında legolar, boyalar ve kağıtlar getirmişlerdi. Umut'la birlikte içerde oynanabilecek her türlü oyunu oynadılar.

Sınıftaki diğer çocuklar gelmeden önce Mert onlara tüm önemli bilgileri vermişti. Umut oyun oynamayı çok sever ama hastalığı yüzünden çok yoruluyor. Yani kapalı alan oyunları onun için daha iyi olacak. Durumu anladıklarında diğer çocukların hepsi de katılmak istedi.

Doğum günü partisinden sonra Mert okulda sık sık Umut'un yanına oturdu. Ayrıca diğer çocuklar da içeri gelip onunla oyunlar oynadılar. Umut o günden sonra yine birçok defa hastaneye gitmek zorunda kaldı ama bir daha okulda kendini hiç yalnız hissetmedi..

Umut büyüdüğünde, ünlü bir ressam oldu ve sınıfından birçok arkadaşı, gazetecilere onun arkadaşları olduğunu gururla söyleyecekleri sergilerini ziyaret etmeye geldi. Umut, arkadaşlarının ona gösterdikleri nezaketi asla unutmadı. Arkadaşları da herkese kucak açmayı öğrendi.

BİR DOSTLUK ÖYKÜSÜ

SIRPÇA ORIJINAL VERSİYONUNUN YAZARLARI: DANİJE-
LA KNEZ VE IVAN DRAJZL

BU KİTAP, DR. HAKTAN BAĞIŞ ERDEM
TARAFINDAN NADİR HASTALIKLAR GÜNÜ
FAALİYETLERİ KAPSAMINDA SIRPÇA
ASLINDAN UYARLANMIŞTIR.

RAREDISEASEDAY.ORG